

לי ותום

לי ואחיה תום ישבו ליד גדת הנהר ושיחקו באבנים.
השמיים היו כחולים, השמש חיממה בנעימות, ותום שרק שריקה איטית מהרווח שבין שתי שיניו
הקדמיות.
"את יודעת", אמר תום, "אומרים שמי שמצליח להקפיץ אבן על הנהר שבע פעמים - משאלתו תתמלא".
"אף אחד לא יכול להקפיץ שבע פעמים" גיחכה לי.
"אני יכול", ענה תום בשלווה, ובעודו ממשיך לשרוק, הקפיץ שבע פעמים אבן על הנהר.
"מה תבקש?" שאלה לי
"אני לא יודע, יש לי הכל" ענה תום בחיוך, מרים את רגליו היחפות למעלה. "שמש, מים ואת לידי".
"אז תן לי את הבקשה שלך" אמרה לי.
"קחי. את יודעת שאני תמיד נותן לך את כל מה שאת רוצה". ענה תום.
לי נצמדה אליו ובקשה: "הלוואי שיהיו לי תמיד יותר יותר משחקים, יותר בגדים, עוד תכשיטים, אין סוף
כסף, הלוואי. הלוואי".
תום הסתכל עליה בתמיהה, מבוסס ברגליו היחפות בבוץ. "שביל מה את צריכה את כל זה?"
"אתה לא תבין, אתה קטן", ענתה לו והסתלקה הביתה בריצה.

תום היה בן שמונה שנים, ולי, אחותו הגדולה והנערצת, היתה בת עשר. תום אהב מאוד את אחותו, אבל
לא הבין אותה. ומאותו יום בין אותה עוד פחות.
לי כל הזמן אספה הכל ברביות - ושיהיו הכי יפות ומקושטות, תכשיטים - בהתחלה מפלסטיק ואח"כ מכסף
ומזהב, בגדים ונעליים. יא עבדה קשה לשם כך ובכל רגע פנוי היתה מבלה בחנויות למצוא עוד חפץ, עוד
בגד, עוד תכשיט.
לדבר עם תום לא נשאר לה זמן.

השנים חלפו, הילדים גדלו.
לי הפכה לשירה ומפורסמת. כל פעם צילמו אותה עם בגד חדש, בית חדש, עסק חדש.
ותום, תום נשאר עם ילדיו בכפר ליד הנהר, בנה שם בית, הקים משפחה, וכל שבת אחר הצהריים היה יוצא
עם ילדיו להקפיץ אבנים מעל הנהר.

שבת אחת הופיעה לי. מכונית מפוארת הביאה אותה, והיא ירדה על עקבים גבוהים על גדת הנהר, נעמדה
ליד תום ששרק שיר חרישי מבין שיניו ואמרה לו: "תקפיץ לי שוב אבן שבע פעמים מעל הנהר".
תום הסתכל עליה מופתע: "יש לך כל מה שרצית. מה עוד את יכולה לבקש?"
להפתעתו התגלגלו שתי דמעות מעיניה של לי. "אני רוצה את שלוות הנפש שלך!" צעקה, "את השריקה
האיטית והמטופשת, את החיוך. אני כל הזמן רצה ועושה וקונה ולחוצה".

תום נטל את ידה של לי, הושיב אותה על האבנים, חיבק אותה ואמר: בשביל זה את לא צריכה לבקש. את
צריכה להפסיק לבקש".
"מה?" לא הבינה לי איך אפשר להפסיק לרצות. תמיד יש בית יפה יותר, מכונית חדשה יותר, תמיד יש מה
לרצות.

"נכון", חייך תום "תמיד יהיה משהו חדיש יותר ומפואר יותר - ברבי, לגו או מכונית. אז בשביל מה
להתאמץ? בואי נהנה מכל מה שיש לנו כאן ועשיו - השמש, הנהר, ואת לידי. מי צריך יותר?"

ולי, בפעם הראשונה בחייה, הפסיקה לרצות עוד ועוד ופשוט ישבה וזמזמה שיר איטי ביחד עם תום.